

ప్రతిభా వారి “శ్రీ లక్ష్మమ్మ కథ”

ప్రతిభావారి ఆరవచిత్రం శ్రీ లక్ష్మమ్మ కథ గత నెల 26 వ తేదీని విడుదలయింది. ఇంతకు ముందుగా ప్రారంభించిన ప్రతిభావారి ‘స్వప్న సుందరి’ నిలుపుదల చేసి, పోటీకోసం ప్రతిభావారు, యీ చిత్రాన్ని నిర్మించి, నకాలంలో విడుదల చేశారు. ఈ పోటీవల్ల రెండు నుగుణాలున్నాయి. ఒకటి చిత్రనిర్మాణానికి తక్కువకాలం తీసుకోవడం, రెండు ఒకరికంటే ఇంకొకరు చిత్రాన్ని రమ్యంగా తయారుచేయటానికి పూనుకోవటం. దీనివల్ల చిత్రాల సంఖ్య పెరగడమే కాకుండా, నాణ్యంకూడా హెచ్చుతుంది.

ఇవివరలో శాంత వసుంధరావారు, జెమినీ వారు పోటీలుపడి బాలనాగమ్మ చిత్రాల్ని తీశారు. బాలనాగమ్మ తల్లి పుట్టుక దగ్గర్నుంచీ, బాలనాగమ్మ విడుదలవరకూ జెమినీవారు కథ తీసి 19,000 అడుగుల వైగా చిత్రాన్ని తయారుచేశారు. అటువంటి పొర బాటు నే ప్రతిభావారుగూడా చేసి 18,000 అడుగులకు మైనబడిన శ్రీ లక్ష్మమ్మ కథను చిత్రంగా తీశారు.

శ్రీ లక్ష్మమ్మ కథకు చరిత్రాత్మక ప్రాధాన్యం వున్నట్టుగా కనబడుతోంది. ఇది రెండు నాయుళ్ళ కుటుంబాల్లో జరిగిన గాథ. ఒక కుటుంబంలోని శ్రీ లక్ష్మిని మరో కుటుంబంలోని వెంకయ్యనాయుడికిచ్చి పెళ్లిచేసి ఆతన్ని యిల్లరికం తెచ్చుకుంటారు. వెంకయ్యనాయుడికి ఇద్దరు అన్నలు. ఒక అప్పగారు, తల్లి మాత్రం వున్నారు. వెంకయ్యనాయుడు ఇల్లరికం పెళ్లిన తర్వాత మామగారు యింటి పెత్తనమంతా ఆతనికి అప్పజెపుతాడు. ఆతని బావమరుదులు గూడా ఆతనంటే ఎంతో ప్రేమాభిమానాలు చూపిస్తూవుంటారు. శ్రీలక్ష్మి గర్భవతిగా వున్నప్పుడు వెంకయ్యనాయుడు (నాగేశ్వరరావు) రంగసానిని చేరదీస్తాడు. అప్పటినుంచీ భార్యను నిర్లక్ష్యంగా చూస్తాడు. శ్రీ లక్ష్మి కీవిషయం తెలిసిగూడా నవ్విస్తుంది. తన తలిదండ్రులకు

తెలియకుండాచేస్తుంది. కాని రహస్యం భార్యకు తెలిసిపోయిందనే ఉక్రోశంతో వెంకయ్యనాయుడు ఆత్మవారుపెట్టిన అరణాలన్నీ అక్కడే వదిలిపెట్టి స్వగ్రామం వెళ్లిపోతాడు. ఆత్మ మామలు అల్లుడి ఆగ్రహానికి అంతుతెలియక ఆతలాకుతలమై పోతారు. రాయబారాల అనంతరము ఆడపిల్ల తరపువారు తలవాగ్గి శ్రీ లక్ష్మిని, పిల్లనూ లింగాపురం ఆత్మవారింటికి దిగబెట్టి ప్రతీ మనిషికి అప్పగింతలు పెడతారు. భార్య యింటికి వచ్చినా వెంకయ్యనాయుడికి కసితీరదు. రంగ సానిమీద మనసు భార్యవైపు మళ్ళదు. శ్రీలక్ష్మిని ఆత్మ, ఆడపడుచూ, -‘మొగుడు చచ్చిన ముండ, మొగుడు వదిలేసినముండ’-చాలా బాధలు పెడతారు. వెంకయ్యనాయుడు తల్లి, అప్పగార్ల క్రూర్యము, వాళ్ళ సంకుచితత్వం తెలిసిగూడా భార్యను ఆరాంబందుల సాలికి వదిలేస్తాడు. శ్రీలక్ష్మి కూతుర్ని తన కూతురుకొడుక్కి యిమ్మని ఆత్మగారు బలవంతంచేస్తుంది. ఆడపడుచుగూడా యీ విషయంలో చాలా పట్టుదల వహిస్తుంది. కాని శ్రీలక్ష్మి తన కూతురిని తన తమ్ముడికిచ్చి పెళ్లిచేస్తానని వాగ్దానం చేశానంటుంది. ఈ విషయంలో పట్టింపులు పెరిగిపోయి శ్రీలక్ష్మి కూతుర్ని గదిలో బంధించటం, శ్రీలక్ష్మిని గొడ్డ సాలలో కట్టి వెయ్యడం, చివరకు ఆమెకు రంకు తనం కూడా అంటగట్టడం జరుగుతుంది. అదే సమయానికి సానిదాని చేత అవమానింబడిన వెంకయ్యనాయుడు రంకుతనానికి నియమింపబడినవాణ్ణి కొరడాతో బాది, శ్రీలక్ష్మిని కత్తితో పొడిచేస్తాడు. ఆ తరువాత తీరుబడిగా కూర్చుని తన తప్పు తెలుసుకుంటాడు. శ్రీలక్ష్మి ఆతని పాదాలవరకూ ప్రాకి, ఆ పాదాలమీద ప్రాణాల్ని వదులుతుంది. ఆమె తర్వాత జ్యోతిగా కనబడి తాను నాగ కన్యకననీ, కావ వశంచేత వెంకయ్యనాయుడి భార్యనయ్యాననీ, చెబుతుంది. అవిడ చనిపోయిన కొంతసేపటి వరకూ, ఆమె భర్త, ఆత్మగారు, ఆడపడుచు గుడ్డి

ప్రతిభావారి "శ్రీ లక్ష్మమ్మ కథ"లో ఆభివేలి అంజలిదేవి

వాళ్ళయి నెరువార దృష్టి ప్రసాదించబడుతారు. శ్రీలక్ష్మి నాతురుని అమె తమ్ముడి కిచ్చి చివరకు పెళ్ళి చేస్తారు. ఇదీ శ్రీ లక్ష్మమ్మ చిత్రంలో కథ.

యీ చిత్రం మొత్తంమీద చాలా నిజాయ పంతమైన నిర్మాణం అని చెప్పాలి. గ్రామీణ జీవితం, సామాన్య ధనికుల సంసారం, వారి ప్రవర్తనలు చాలా సహజంగా తీశారు. ఇందులో ఎక్కువ అసహజత్వంగానీ, లోపాలుగానీ లేవు.

ఇక యీ చిత్రంలో లోపం ఏదైనా వుంటే అది చిత్రం నడకలోపున్న భారం. విరోధం లోనం పెళ్ళిన ఏ ప్రేమకథకూ యీ చిత్రంలో వున్న తీవ్రత భరించలేదు. శివరావు అవక శవక హాస్యంకూడా యీ తీవ్రతను భేదించలేక పోయింది.

ఈచిత్రంలో అంజలిదేవి తారాసభాస్నండు కుంది. ఆమె ఈనాటికీ ఆపలేన నటిమణి కాగలిగింది. ఇంతబాగా నటించినామె అంజలి దేవీనా అని అనిపించింది. అంజలిదేవి మేకప్,

10 3 50

నటన యీ చిత్రంలో ఒక విశిష్టత. వర్షకుని ప్రతిభ చాటడానికి యంతకంటే వేరే వివర్యనం అక్కర్లేదు. ఆత్మగారుగా నటించిన శేషమాంబ, అడ పడుచుగా నటించిన జి. పరలక్ష్మి ఈ చిత్రంలో తీవ్రతకంటకూ కారణం. ప్రేక్షకులు భరించ లేనంత తీవ్రంగా వారు నటించారు.

... నాగేశ్వరరావు, శివరావుల నటనలో కొత్త దశం ఏమీలేదు. శివరావును సక్రమంగా విని యోగించుకుంటే చిత్రంలో యంత అనవసర తీవ్రత కొంత నడలి వుండేది. నాగేశ్వరరావు నటుడి కాదనే విషయం యీ చిత్రంలో మరో సారి నిర్ధారణ అయింది. అతనికి ఎలాగో మొదట్లో పేరుపడిపోయింది. ఆ విధంగానే చలామణి అయిపోతున్నాడు. ఈ చిత్రంలో వెంకయ్యనాయుడి పాత్రను మరెవరై నా నాగేశ్వరరావు కంటే బాగా నటించ గలిగేవారు.

ఈ చిత్రంలో పాటలకంటే మాటలు బాగున్నాయి. గౌరీపతికాస్త్రీ 'ఆ వ్యవహారం నాకు వాదిలిపెట్టు, నే పరిష్కారం చేస్తా' అనేది, శేషమాంబ 'మొగుడు చచ్చిన ముందరు నేను, మొగుడు పడలిపెట్టిన ముందపు నువ్వ' అనేది, శివరావు 'మోత', యీ పూసకుడాలు సహజంగా బాగున్నాయి. అయితే శేషమాంబ పూరిపడం లోంచెం మితం తప్పించేమో పని సిక్కుంది.

సుబ్బరామన్ పంగీకంగా ప్రత్యేకత తేడు-రక్తమాల, లైలామజ్నుల స్థాయికి కూడా రాలేదేమో నడిసిస్తుంది. ఫోటోగ్రఫీ, రికార్డింగు మామూలుగా వున్నాయి; విశేషం ఏమీ లేదు.

మొత్తంమీద ప్రతిభావారు యీ చిత్రంలో సఫలీకృతులయ్యారు. ఇందులో వున్న లోపాలు యికముందు రాకుండా చూసుకుంటే వారి చిత్రాలు ప్రజామోదం పొందటానికి సందేహం లేదు. తక్కువ కాలంలో చిత్రాన్ని యంత సహజంగా రియ్యగలిగిన బలరామయ్య గారు ఆభివందనార్హులు.

"సు బుద్ధి"

10 3 50